

FAKULTA FILOZOFICKÁ
ZÁPADOČESKÉ
UNIVERZITY
V PLZNI

Katedra filozofie

PROTOKOL O HODNOCENÍ PRÁCE

Práce (co se nehodí, škrtněte): bakalářská

Posudek (co se nehodí, škrtněte): vedoucího

Práci hodnotil(a): Mgr. Daniela Blahutková, Ph.D.

Práci předložil(a): Klára Loučimová

Název práce: Charakteristika a rozbor Voltairovy narativní tvorby

1. CÍL PRÁCE (uved'te, do jaké míry byl naplněn):

Z formulací v úvodu práce vyplývá, že autorka se hodlá pokusit především o rozbor Voltairových povídek (zejména Candide, Micromegas a Prošťáček) a uvažovat o tom, jaké typické rysy mají, jaká témata v nich filozof literární formou předkládá a jak souvisejí s obrazem Voltaira osvícence. Lze říci, že záměr práce je následně naplněn.

2. OBSAHOVÉ ZPRACOVÁNÍ (náročnost, tvůrčí přístup, proporcionalita teoretické a vlastní práce, vhodnost příloh apod.):

Práce nejprve stručně nastiňuje historický kontext a snaží se charakterizovat celkové zaměření a významné aspekty Voltairova myšlení a společenského působení, poté stručně představuje jeho beletristickou tvorbu a přechází k rozboru tří vybraných povídek. Výběr rozebíraných próz alespoň letmo odůvodňuje (jako reprezentativní skupinu Voltairových povídek, rovněž reflektovanou v sekundární literatuře, srv. s. 13) a rozbor uchopuje – s inspirací zejména ve studiích Jindřicha Veselého a Antonína Zatloukala – systematicky: po představení kontextu vzniku prózy a základních údajů o jejím tématu a struktuře se věnuje vždy rozboru postav, motivů a příběhem prosvítajících hodnot, ev. filozofických pozic. Zejména v uchopení stukturních rysů a klíčových motivů se autorka drží sekundární literatury, což nepovažuji za negativum práce. Odtud čerpané teze o Voltairově schematizaci postav a světa, v němž jednají, o reprezentaci původní lidské přirozenosti určitým typem postav, o příznačném časoprostoru povídek atd. jsou dále využívány a konkretizovány. Také rozbor třetí povídky je vlastně dokladem využití načerpaných tezí pro samostatnější pojednání méně reflektované Voltairovy prózy. Autorka se poměrně úspěšně snaží ukázat, jakými literárními postupy a jak Voltaire čtenáři zprostředkovává svoje pojetí etických a náboženských otázek, svůj pohled na povahu a význam filozofických škol, vědeckých poznatků, stavu francouzské společnosti atd. Místy je zřejmá snaha obohatit klíčovou inspiraci u Veselého a Zatloukala o podněty dalších relevantních autorů (např. na Auerbacha či Pearsona) a alespoň příležitostně jsou využívány cizojazyčné zdroje.

3. FORMÁLNÍ ÚPRAVA (jazykový projev, správnost citace a odkazů na literaturu, grafická úprava, přehlednost členění kapitol, kvalita tabulek, grafů a příloh apod.):

Formální náležitosti textu jsou zpracovány pečlivě, jazykový projev však není bez gramatických chyb (17, 30: Voltairovi postavy, 15: k jistému cíli, 28: vyústění Candidovi cesty, 35 Lockovi epistemologie; Newtonovská fyzika atd.), chyb v členění vět a dalších stylistických neobratností (3: vzbudit v lidech rozum; 8: důkazy o nesprávnosti křesťanského náboženství, 8: o nesnášenlivosti, inkvizici a válkám atd.).

4. STRUČNÝ KOMENTÁŘ HODNOTITELE (celkový dojem z práce, silné a slabé stránky, originalita myšlenek apod.):

Práce není prosta příležitostných nepřesností a zjednodušení, ale soustředěným rozbořem próz, který je metodologicky veden sekundární literaturou a vcelku úspěšně dále aplikován autorkou, se daří postihnout Voltairovy narativní strategie a literární podobu témat, která lze vykázat i v jeho textech jiného druhu.

5. OTÁZKY A PŘIPOMÍNKY DOPORUČENÉ K BLIŽŠÍMU VYSVĚTLENÍ PŘI OBHAJOBĚ (jedna až tři):

Na s. 22 nesprávně zmiňujete Auerbachův „esej“ Mimesis. Opravte se.

6. NAVRHOVANÁ ZNÁMKA (výborně, velmi dobře, dobře, nevyhověl):

velmi dobře

Datum: 27.5. 2015

Podpis: